

غزل شماره ۲۶۴

خیز و در کاسه زر آبِ طربناک انداز
پیشتر زان که شود کاسه سَرِ خاک انداز

عاقبت مترلِ ما وادیِ خاموشان است
حالیبا غلغله در کنبه افلاک انداز

چشم آلوده نظر، از رخ جانان دور است
بر رخ او نظر از آینه پاک انداز

به سر سبز تو ای سرو که گر خاک شوم
ناز از سربینه و سایه بر این خاک انداز

دل ما را که ز ما سر زلف تو بخت
از لب خود به شفاخانه تریاک انداز

ملک این مزرعه دانی که شاتی ندهد
آتشی از جگر جام، در املاک انداز

غسل در اشک زدم کاهل طریقت کویند
پاک شو اول و پس دیده بر آن پاک انداز

یارب آن زاهدِ خودبین که به جز عیب ندید
دودِ آیش در آینهٔ ادراک انداز

چون گل از نکتتِ او جامهٔ قباکن حافظ
وین قبا در رهٔ آن قامتِ چالاک انداز

تفسیر فال

بسیار ناامیدی و یأس در وجود شما به وضوح حس می‌شود، و به جای آنکه بر کردار و عمل نیک تمرکز کنید، بیشتر وقت خود را صرف صحبت درباره غم‌ها و غصه‌ها می‌کنید. برای آنکه در مسیر موفقیت گام بردارید، لازم است که نخست اشک و آه را از زندگی‌تان دور کنید و از غصه خوردن برای چیزهایی که ماندنی نیستند، پرهیز کنید. دلتان زمانی شفا پیدا خواهد کرد که سر بر آستان حق بگذارید و با خلوص نیت به دعا و عبادت پردازید.

بدبینی را همچون باری سنگین از دوش خود دور بیندازید؛ چرا که این احساس منفی تنها مانع پیشرفت شما خواهد شد. دل‌تان را مانند آینه‌ای صاف صیقل دهید تا بتواند نور امید و انرژی مثبت را منعکس کند. با این تغییرات کوچک اما مؤثر می‌توانید زندگی خود را متحول کرده و به سوی آینده‌ای روشن‌تر حرکت کنید.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)